

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul lărgit, în următoarea componență:

Președinte: Ursache Petru

Judecători: Toma Nadejda, Timofti Vladimir, Alerguș Constantin și Moraru Petru,

judecînd, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tăut Dorina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2015, în cauza penală în privința lui

Mamadjanov Alexandr Vladimir,
născut la 15.12.1983, originar și
domiciliat r-nul Hîncești, sat.
Crasnoarmeiscoe;

Mîrza Oleg Vasile, născut la
21.03.1980, originar și domiciliat r-
nul Hîncești, sat. Crasnoarmeiscoe.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 08.07.2014 – 24.04.2015;

Instanța de apel: 26.05.2015 – 18.06.2015;

Instanța de recurs: 20.01.2016 – 17.05.2016;

A CONSTATAT :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 24 aprilie 2015, Mamadjanov Alexandru și Mîrza Oleg au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale fiecăruia, adică 12 000 (doisprezece mii) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, în fapt, instanța de fond a stabilit, că inculpatul Mamadjanov Alexandr în luna aprilie 2013, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Mîrza Oleg, acționând cu aceeași intenție, având scopul de sustragere a bunurilor altei persoane, au pătruns în grajdul din gospodăria lui Codrean Anatolii din s. Crasnoarmeisocoe, r. Hâncești, de unde, pe ascuns, au sustras un vițel cu vârsta de 1 an de zile, cauzându-i astfel părții vătămate Anatolie Codreanu un prejudiciu considerabil în sumă de totală de 8000 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, solicitînd casarea totală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mamadjanov Alexandru și Mîrza Oleg să fie declarați vinovați în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), d), și f) Cod penal și condamnați la 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii depuse, apelantul a invocat că, sentința este ilegală și necesită a fi casată deoarece probele cercetate, confirmă vinovăția inculpaților Mamadjanov Alexandr și Mîrza Oleg de săvârșirea infracțiunii incriminate potrivit prevederilor art. 187 alin. (2) lit. b), d) și f) Cod penal, astfel prima instanță neîntemeiat a recalificat acțiunile inculpaților potrivit prevederilor art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, totodată stabilindu-le acestora o pedeapsă prea blîndă și care nu va contribui realizarea scopului pedepsei penale.

A menționat apelantul că, prima instanță nu a dat o apreciere corespunzătoare acțiunilor inculpaților în momentul sustragerii bunului ce-i aparținea părții vătămate Codrean Anatolii, deoarece acțiunile acestora au fost descoperite în timpul săvârșirii infracțiunii ceea ce indică la faptul că indiferent de situația că ei au fost demascați în timpul însușirii ilegale a bunului au continuat să săvârșească infracțiunea de sustragere deja în mod deschis, adică însuși infractorii conștientizau acțiunile sale prejudiciabile, indiferent și de faptul că martorul Cazacu Ion a intuit despre acțiunile lor ilegale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2015, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, cu menținerea sentinței atacate.

5. În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, starea de fapt reținută de prima instanță, în privința inculpaților Mamadjanov Alexandru și Mîrza Oleg condamnați în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, a fost confirmată în cadrul examinării cauzei, prin următoarele probe: declarațiile inculpaților Mamadjanov Alexandr și Mîrza Oleg, declarațiile părții vătămate Codrean Anatolii; declarațiile martorilor Cazacu Ion, Codrean Piotr, Bîrlădeanu Grigore, Codrean Maria, Gurali Alexei, Gorgan Lilia, procesul verbal de consemnare a plîngerii verbale din 07.03.2014, conform căreia ultimul s-a plîns pe faptul sustragerii a unui vițel din gospodăria sa de inculpatul Mamadjanov

Alexandru în luna aprilie 2013 (f. d. 9); procesul verbal de cercetare la fața locului din 06.03.2014 prin care a fost cercetată gospodăria părții vătămate, de unde a fost sustras vițelul (f. d. 12); certificatul de cost eliberat de SRL „Efim Vet” din 2013, care confirmă că prețul unui vițel în acea perioadă era de 8000 lei (f. d.30).

În opinia instanței de apel, prima instanță a dat apreciere probelor potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a considerat drept irelevante și a respins ca nefondate motivele apelului acuzatorului de stat cu referire la existența probelor privind dovedirea intenției inculpaților la comiterea infracțiunii de jaf, deoarece deși martorul Cazacu Ion a văzut cum inculpații au ieșit din ograda părții vătămate cu vițelul nu legitimează încadrarea acțiunilor inculpaților ca jaf, deoarece martorul Cazacu Ion a declarat că inculpatul achiziționa animale din sat fiind o îndeletnicire, și însăși faptul că ducea un vițel, nu a fost perceput de acesta ca luarea ilegală, în mod deschis a bunurilor altei persoane, or, martorul nu a clarificat de unde și în care temei inculpații duc acel animal. Cazacu I. și-a dat seama că vițelul a fost sustras peste câteva ore după ce s-a întâlnit cu Codrean A. care i-a confirmat că nu a vândut vițelul.

Inculpații Mamadjanov A. și Mîrza O. la ziua sustragerii bunurilor nu l-au văzut pe Cazacu I. sau alte persoane și erau siguri și încrezuți că nu sunt văzuți de alte persoane pentru acțiunile comise, astfel, în opinia instanței de apel, acțiunile inculpaților nu pot fi încadrate ca sustragere deschisă a bunurilor altei persoane.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită, casarea totală a acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, procurorul, invocând temei de drept pct.6) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a menționat că, cumulul de probe din dosar confirmă săvîrșirea de către inculpați a infracțiunii prevăzută de art.187 alin.(2) lit.b), d), f) Cod penal, iar instanța de fond și cea de apel neîntemeiat au concluzionat și au reîncadrat acțiunile inculpaților în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal.

Consideră că în momentul comiterii infracțiunii, inculpații au fost demascați de către martorul Cazacu Ion.

7. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că recursul urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit conținutului recursului, recurentul invocă temei de drept pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Analizând motivele invocate în recursul ordinar, în raport cu soluția adoptată de către prima instanță menținută prin decizia instanței de apel, precum și din analiza materialelor cauzei, instanța de recurs conchide că în speță, nu se constată erori de drept, ce se încadrează în cele prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală.

Colegiul lărgit menționează că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal constată că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin.(1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus,

după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul lărgit consideră, că argumentele aduse de recurent în susținerea solicitărilor sale și anume faptul că acțiunile inculpaților Mamadjanov A. și Mîrza O., greșit au fost încadrate de către instanțele ierarhic inferioare în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, acțiuni care în opinia recurentului urmau a fi încadrate în baza art.187 alin.(2) lit. b), c), f) Cod penal, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestora instanța s-a expus în mod întemeiat așa cum este indicat în pct.5 al prezentei decizii, dînd o apreciere probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungînd la o concluzie corectă privind calificarea infracțiunii săvîrșite de către Mamadjanov Alexandru și Mîrza Oleg în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, concluzii pe care instanța de recurs și le însușește, nefiind necesară repetarea acestora.

Mai mult decît atît, Colegiul consideră necesar a menționa că potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decît cel pe care îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, considerente din care Colegiul lărgit conchide că, recursul ordinar declarat de procuror, urmează a fi respins ca inadmisibile, cu menținerea hotărîrii atacate.

8. În temeiul art. 434 și 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2015, în cauza penală în privința lui **Mamadjanov Alexandr Vladimir** și **Mîrza Oleg Vasile**, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **17 iunie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Moraru Petru